ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 15 Δεκεμβρίου 1919 Ἐλευθερίου Ἱερομ. Αν. ἡλ. ὡρ. 7 λ. 43 Δύσ. 5 » 07

ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Α'. Ἀριθ. 9335 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΕΟΡΤΑΖΕΙ Ο ΕΚΛΕΚΤΟΣ

Ἐναγωνιζομένη ἡ Ἑλληνική ψυχή σήμερον ἀνυψώνει πρὸς τὴν ἡμέρας καὶ ἀσιδίους λεβεντιαῖους της πρὸς τὸν Φωτεινὸν Ἐκείνον ὅστις ἔφερε τὴν ἀνθρωπίνην τὴν τόλμη καὶ ἐκ τῶν βαθυτέρων ἐγκάτων της ἀπευθύνει πρὸς τὸν Ἑορτάζοντα τὴν καρδίας μέλαν, τὴν ἐνθερμοτέραν τῶν προσευχῶν «Φεῦ, φύλαττε τὸν Ἄρχηγόν τοῦ Ἔθνους».

Ἐμβρωμένων ἀπὸ τὴν λάμψιν τῶν μεγαλουργημάτων τοῦ Ἔθνους ὀλόκληρον κίνατε δὲν διακρίνει εἰς τὸ ἀχανὲς ἀτερόμενα παρὰ μόνον τὸ καθήκοντα τοῦ πόθου τῆς Ἑθνικῆς ψυχῆς, καὶ εἰς τὸ καθήκοντα τοῦτο ἔχει χαρακτῆρ μὲ τὴν γραφίδα τὴν ὁποίαν ἡ Ἐξόρμησις θέσεις εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡ προσευχή «Φεῦ φύλαττε τὸν Ἄρχηγόν τοῦ Ἔθνους».

Αἱ χορδαὶ τῆς γλυκείας λύρας τῆς Ἑλληνικῆς καρδίας τανυόμεναι ὑπὸ τῶν ἀοράτων χειρῶν τοῦ Μυστηρίου τονίζουσιν εἰς ἤχους αἰθερίους θείας μουσικῆς τὴν ἠχὼ τῶν ἐνδομύχων εὐχῶν τῆς Φυλῆς, ἀποτελουσῶν ἕνα ὑπερκόσμιον ὕμνον «Φεῦ φύλαττε τὸν Ἄρχηγόν τοῦ Ἔθνους».

Καὶ ἡ γλῶσσα Ἑλληνική ἤτις ἔμαθε νὰ μελῳδῇ τὸ Ἀβραὰν καὶ τὸ Ἄψυχον, καὶ αὐτὴ σήμερον, πρὸ τῆς τελουμένης μυσταγωγίας ἐπιμαστᾷ τὸν χείμαρρον τοῦ ροῦ της καὶ οὐδεμίαν ἄλλην λέξιν δύναται νὰ προφέρῃ πλὴν τῆς πρὸς τὸν Ἡνιοχεύοντα ἐνδομύχου τῶν Ἑλλήνων ἐπικλήσεως «Φεῦ φύλαττε τὸν Ἄρχηγόν τοῦ Ἔθνους».

Καὶ ὁ λαὸς τῆς Λέσβου ὅστις μεταξὺ τῶν πρώτων Ἑλλήνων συνεργάσθη εἰς ἓν τοῦ δυνάρχου νεῦμα, καὶ συνετέλεσεν ὥστε νὰ φωτεισθῇ τὸ ἀγλαόκρανον τῆς ἐλευθερίας θέσπρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θλασταίνει ἡδῆ ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Δικαιοσύνη, καὶ τὰ ὄρη καὶ αἱ κοιλάδες καὶ αἱ φάραγγες καὶ οἱ σύγκλοιοι τῆς πατρίδος τῶν μεγάλων Ἡθικῶν, ἑνώσας σήμερον μετὰ ὅλης τῆς φυλῆς τὴν μοναδικὴν ταύτην θέσιν «Φεῦ φύλαττε τὸν Ἄρχηγόν τοῦ Ἔθνους».

— ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ —

Ο ΓΛΑΡΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

Τάδε ἔπαθεν ὁ Γλάρος ἐκ τῶν ἐπιόντων ἡμερῶν. Καὶ ἐν πρώτοις πρέπει νὰ σᾶς ὁμολογήσω ὅτι, δὲν ἠρκοῦντο περὶ τοῦ γένους ἐνταῦθα ἀπιστοῦ, τοῦ γένους τοῦ βασιλέως τῶν θαλασσῶν, ἀλλὰ περὶ τοῦ Α. Γλάρου γνωστοῦ κτήματος ἐν Ἀγκυρᾳ καὶ ἀπάντων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ ἄλλης Μικρᾶς Ἀσίας. Πολλαὶ φασᾶς, ὀνόματος ἢ γενεαλογία ἀπὸ τοῦ Μαούλη καὶ μὲ Κατίφη φθάνει εἰς τὸ βάθος τῶν Ἀναστολικῶν χρόνων, καθ' οὗς καὶ οἱ Ἀλάστεροι τοῦ Χριστοῦ ἦσαν φαιδροὶ, δὲν ἐνοεῖ καὶ ἀφίνει λόγον νὰ ἀφίσῃ τὴν φαιδρότητά του μὲ τὴν ὁποίαν ἐν ἀνεμοθυέλλαις μετέβαινεν ἐπιστέφανα τὰς προσφορὰς τοῦ Μικρασιατικοῦ ἄκτας πρὸς ἀπόλαυσιν, ὅποτε ἐν τῷ ἐκδρομῇ του ἀπαντᾷ Ἀεράβην πρὸς τὴν ἀντίπραξιν ἀκτὴν ἀνάγκαν χέτα ἀπὸ Τούρκων χωροφυλάκων, ὀπτικῶν μεκλίων, καὶ πρὸς ὃς ἀρνεῖται ἐν ἐνεδρᾷ νὰ πληρώσῃ καὶ νὰ μὴ γράψῃ. Οὗτος ἐκδιώκει εἰς τὴν πρόσληψιν τῶν καὶ ἀπερβιαδήσεις Κουτσοῦκ-κοῦγιοῦ, ἔνθα δὲ ἀκόμη φέ οι συνδελέγοντες ἀπόστες χαρᾶ. — Αἱ Γλάρε, φίλοι Γλάρε, τὶ λέγουν, δὲν εἶνε κρίμα νὰ χάνῃς καὶ ἔφτος τὸ μαῦ δλί σου; τόσα χρόνια τὸ ἔρασες καὶ ἡμεῖς γνωρίζομεν μὲ πόσους κόπους καὶ βάσανα ἀπέκτησες τὰ κτήματα σου ἐχῆς. Νὰ ἔλθῃς ἐφέτος νὰ τὰ συνάξῃς καὶ ἡμεῖς δὲν θὰ σὲ περιέχομεν. Μόνον ὑπὸ μίαν συμφωνίαν. Θὰ μᾶς φέρῃς πρωηγουμένως ρακὴ καὶ κονιάκ. — Μπράβο, τοῖς λέγει ὁ Γλάρος θὰ πάγω νὰ σὰς φέρω. Καὶ ἀμέσως ἠρθῇ εἰς τὴν βάρκαν τῶν πηγαίνει καὶ προμηθεύεται τὰ ζητηθέντα, 10 τενεκέδες ρακὴ καὶ 8 κονιάκ καὶ μὲ τὸν σύντροφόν του μετὰ πάντα ἡμέρας πάλιν κοντὰ των. Καὶ ἀρχίζουν τὸ γλέντι.

Ἀλλ' ἐπάνω εἰς τὸν οἶστρον τῆς συναδελφωσύνης ἀποτόμως τοῖς λέγουν οἱ ἠγανοεργχόμενοι Τοῦρκοι: Γρήγορα νὰ φύγετε ἀπ' ἐδῶ διότι ἔρχονται ἀντάρτες. Γρήγορα, μᾶς τὸ εἶπε τὸ τηλέφωνον ἀπ' ἐπάνω.

Καὶ καταλιπὼν καὶ Βάκχον καὶ Τούρκους, ὡς τελεῖος πηδᾷ ὁ Γλάρος καὶ ὁ σύντροφός του εἰς τὴν βάρκαν καὶ μόλις ἀπεμακρύνθησαν ὀλίγον ἀρχίζει τὸ τουφεκίδι ἀπ' ἔξω ἀπὸ τοὺς ἰδίους μὲ τοὺς ὁποίους πρὸ ὀλίγου συνέλειαν καὶ συνεψθ ὀυν. Καὶ ὀλονὲν πυροβολούμενοι ἐν προσφυγεῖ κινδύνῳ τῆς ζωῆς των καὶ κοπιατοῦντες κτιθῶσαν νὰ σωθῶσι μὲ τὴν βάρκαν διάτρητον ἀπὸ τὰς σφαίρας, φρίζοντες μὲ στυμίν καὶ βαμβάκι τὰς τουπίας.

Καὶ περιζωσθέντες ἔξω βολῆς τοῦς κενοῦς σάκκους τῶν ἐλαιῶν ἔκλαυσν τὴν μοῖραν των καὶ ἐγέλων διὰ τὸ ἀθῆμιμ των.

Συμπέρασμα:

Ἀφοῦ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες οὐ ἀπὸ αἰώνων μετὰ τῶν Τούρκων συγχωνισθέντες πίπτομεν θύματα τῆς πονηρίας των καὶ τοῦ ἡμαγμοῦ ὑπ' ἀδιακρίτως πρὸς πάντα μὴ ὁμόφυλόν των ἔφα μόζουσι, πόσῳ μᾶλλον οἱ μακρὰν αὐτῶν εὑρισκόμενοι Εὐρωπαῖοι καὶ Ἀμερικανοί!

Σκαμιά. ΠΛΑΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΤΗΣ Μ. ΑΣΙΑΣ

Ὁ ἐν Κων/πόλει ἀντιπροσωπεύων τὴν «Τάιμς» ἐπιστέλλει τὰ κάτωθι εἰς τὴν ἐφημερίδα του περὶ τῆς τραγικῆς θέσεως τῶν Χριστιανικῶν πληθυσμῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

«Πολλοὶ ἐκπαιδευθέντες Χριστιανοί, βάβαιον, ἐν μέρει ὀλοσχερῶς, ἐπέστρεψαν εἰς τὰς ἑστίας των μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀνακωχῆς; μεταξὺ Τουρκίας καὶ Συμμάχων καὶ ἤρχισαν νὰ κάμνουν προετοιμασίας διὰ τὴν σπορὰν τῶν γαιῶν των.

Ἀλλὰ περὶ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου, Τουρκικοὶ συμμορίαι, ἐνεργοῦσαι ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Κομιτάτου τῆς «Ἑνώσεως καὶ Προόδου», ἤρχισαν νὰ φαίνονται εἰς τὴν Ἄνω Ἀνατολίαν. Εἰς τὰς συμμορίας ταύτας συμμετέσχον διάφορα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα εἶχον λάβει ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς σφαγὰς τῶν Χριστιανῶν, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐμφάνισις φυσικὰ ἐνέβαλεν εἰς φόβον τὸν Χριστιανικὸν πληθυσμόν.

Κατόπιν ἐπῆλθεν ἡ Ἑλληνικὴ κατοχὴ τῆς Σμύρνης καὶ οἱ μετὰ τῶν ἀνεμοβῶν ἐξεδρομεῖς τῆς, μὲ ὅλα τὰ φρικιῶδη ἀπακολουθήματά των εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Σμύρνης.

Τὸ ἐθνικὸν κίνημα τοῦ Μουσταφὰ Κεμὰλ, τὸ ὁποῖον ἐκυριαρχεῖτο τότε ἐξελισσόμενον ταχέως καὶ ἐξήγειρε διεκολουνόμενην ἀνησυχίαν μεταξὺ τῶν Χριστιανικῶν κοινοτήτων τῶν Ἀρμενίων τῆς Ἀνατολίας καὶ τοῦ Κουρδιστείν, τῶν Ἑλλήνων τοῦ Ποντοῦ καὶ τῶν τουρκοφώνων Ἑλλήνων τῆς Ἰσωτερικῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ὅτε ἤρχισε νὰ ἐξαπλοῦται τὸ κίνημα τοῦ Κεμὰλ, καὶ ἀλλοὶ Ἕλληνες καὶ Ἀρμένιοι ἐγκατελείποντες τὰς περιουσίας των καὶ κατέλθον εἰς τὰς ἀκτὰς, ὅπου ἦσαν ἀσφαλέστεροι. Τὸ τελειδίον αὐτὸ διὰ τοὺς, περισσότερους ἦτο ταξείδιον θανάτου.

Τὸ σύνθημα τῆς ἐπαναλήψεως τῶν σφαγῶν τῶν Χριστιανῶν ἐδόθη τὸν Αὔγουστον, ὅτε εἰς ἀρχηγὸς συμμορίας καὶ ὁ πολὺς τοῦ Μουσταφὰ Κεμὰλ ἐφόνευσε πολλὰ γυναικόπαιδα κλπ. κατὰ τοῦ Γιοζγάτ. Οἱ διοικηταὶ τῶν σφαγῶν αὐτῶν παραμένουν ἀνενόχλητοι. Ὁ Ἕλλην καὶ ὁ Ἀρμένιος Πατριάρχαι ἐπανειλημμένως προέβησαν εἰς διαβήματα παρὰ τὸ Ἀγγλικὸν καὶ Γαλλὸν Ἀρμοστῆ ἐν Κων/πόλει περὶ κινδύνου χριστιανικῶν σφαγῶν καὶ κατεδιώξεων. Ἡ καταδίωξις συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐμποδισθοῦν διὰ παντὸς τρόπου οἱ Χριστιανοὶ νὰ σπείσουν τὰς γαίας των, ἐνῶ οὗτοι ἀποθνήσκουν ἐκ πείνης κατὰ τὸν χειμῶνα.

Παράδειγμα τοιούτων καταδιώξεων καὶ ἐμπιόσεων παρετηρήθη πρῶτον εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Τραπεζοῦντος. Εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν οἱ Ἕλληνες καλλιεργηταὶ συνελήφθησαν καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ παραχωρήσουν τὰ 50 ἐκὰ τοῦ ὀ)ν τοῦ εἰς δήματος των εἰς τοὺς; ἐχθροὺς. Εἰς τὰ ἐνδότερα ὅπου οἱ ἐνεγγαιοι τῶν συμμορίων ὑπῶν δὲν ἀποπέτουν εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἐνοχλητικῶν ξένων, οἱ Τοῦρκοι ἐβασανίζον ἐκ δρακοῦνται εἰς τὰ 50 ( ).

Εἰς τὰς διαπραγματεύσεις μὲ τὴν Κεντρικὴν Κυβέρνησιν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος ἠγγυήθησαν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς περιουσίας καὶ τῆς τιμῆς τῶν μὴ μουσουλμανικῶν στοιχείων, ἀλλὰ τοῦτο ἔδεν ἠκολούθησε ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνεργοῦνται ἀθρόοι ἀνελέοι; καὶ καταδιώξεις τῶν Χριστιανῶν.

Ἔξω τῆς Κων/πόλεως, τὸ ζήτημα τῆς περιθάλψεως τῶν πρὸ σφαγῶν κατεστεμένων. Μέγας ἀριθμὸς ἔχει συναθροισθῇ εἰς τὸ Χαϊδὰρ πασσᾶ, καὶ εἰς ἡν Κων/πόλιν. Πολλαὶ χιλιάδες ἔχουν ἔλθει καὶ εἰς τὰς περιοχὰς; Ἀδάνων—Ἀϊντὶν ἀπὸ τὸ Δ ἀρβεὶρ καὶ τὸ Χαρπούτ. Πολλοὶ ἀποθνήσκουν, ἤθον καὶ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Μικρᾶς Θιλάσσης.

Ἡ ἰδιωτικὴ φιλανθρωπία δὲν ἐπαρκεῖ νὰ συντηρήσῃ τόσον μέγαν ἀριθμόν. Προσέτι δὲ καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ περιθάλψις ἐμειώθη ἐπαισθητῶς. Αἱ Ἀγγλικαὶ στατιονέτσαι ἀρχαὶ συνετέλουν ἀρκετὰ διὰ τῆς πυκνώσεως τῶν σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν εἰς τὴν περιθάλψιν τῶν πρόσφύγων.

Ἐπομένως ἡ βοήθεια καὶ ἡ περιθάλψις χρειάζονται κατεπειγόντως, ἐὰν δὲν ἀπέλθῃ νὰ ἀποθάνουν πολλοὶ δυστυχεῖ: ὑπὲ ξεις ἀπὸ τὴν πείναν, τὸ ψῦχος καὶ τὸν τύφον κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον.

Προφανῶς — ἀπαντᾷ ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτὴ,—ἐὰν ἡ Ἀντάντ δεῖξε ἔνα σημαντικὸν ποσὸν ἔως 500 χιλ. λίρας, διὰ τὴν περίθαλψιν αἱ συσκοπίαι θὰ ὑπερνικῶντο καὶ τὸ πρὸν αὐτὸ ἠδύνατο νὰ χρεωθῇ εἰς τὴν Τουρκικὴν κυβέρνησιν, ἀποτελοῦν ἰδιαίτερον δῶρον εἰς τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης μὲ τὴν Τουρκίαν.»

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομικὴν τῆς Ἑλλάδος, ἐξετάζουν καὶ ἐκδίδει διὰ τῆς διευθύνσεως, τοῦ τμήματος τῆς στατιστικῆς τοῦ, ἀπὸ ἑνὸν ἐτῶν θεσπισθέντες στατιστικοὺς πίνακες περὶ δίνης τῆς οἰκονομικῆς κινήσεως τῆς χώρας ἐξέδωκε καὶ ἐφέτος μεταξὺ τῶν ἄλλων τεύχος περιέχον τὴν στατιστικὴν τοῦ εἰδικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ τῶν ξένων Ἐπιτροπειῶν.

Τὸ πρῶτον τοῦτο ἐδόθη διὰ τὴν ἀφετεριὴν κίνησιν δελτίον ἀναφέρεται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν ἐμπορευμάτων κατὰ τοῦ; πρώτου, μόνον μῆνα; Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον, τοῦ ἔτους 1919.

Ἐν τοῦ πρώτου τούτου δελτίου τῆς κινήσεως τοῦ εἰδικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος; μετὰ τῶν ξένων ἐπικρατεῖσιν τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ κινήσει ταύτῃ κατέχει ἡ Ἀγγλία, καθόσον τὸ σύνολον τῆς ἀξίας τῶν εἰσαχθέντων ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐμπορευμάτων ἀνέρχεται διὰ μὲν τὴν εἰσαγωγὴν εἰς 38,764,399 δρχ. χρυσά, διὰδὲ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς 34, 374, 329 δραχμὰς χρ. ἡτοι ὁλικὴ ἀξία 73,138,728 δραχ. χρ. Κατὰ δεύτερον λόγον ἔρχονται αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι μὲ ἐμπορεύματα εἰσαχθέντα ἐξ αὐτῆς, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀξίας 23,045,986 χ. καὶ ἐξαχθέντα δι' αὐτῆς ἀξίας 10,343, 318. Κατόπιν τούτων ἔρχεται ἡ Ἰσπανία μὲ ἐμπορεύματα μόνον εἰσαχθέντα 22, 763 δρχ. χρ. εἶτα ἡ Ἰταλία μὲ ἐμπορεύματα εἰσαχθέντα 20,198, 680 δρ. χρ. καὶ ἐξαχθέντα 555,736 δρ. χρ.

Οὕτως εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ὅλης ἐμπορικῆς κινήσεως; τῆς Ἑλλάδος—εἰσαχθέντων καὶ ἐξαχθέντων ἐμπορευμάτων—ἀνερχομένης ἐν συνόλῳ κατὰ τοῦ; μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον ἐ. ἔ. εἰς; δρχ. χρ. 254,712, 097, ἡ Ἀγγλία ἀτιμρι σωπεύει τὸ τρίτον αὐτῆς.

Τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων κατέχουν τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν «νήματα καὶ ὑφάσματα», ἄτινα κατὰ τὸν δύο οὗτοι μῆνας ἀντιμρ σωπεύ υν ἀξίαν 54,085,709 χρ. δρ. ἐκ τούτων δὲ πλέον τοῦ ἑνὸς τρίτου εἰσήχθη ἐξ Ἀγγλίας, καθόσ ν τὰ Ἀγγλικὰ ἐμπορεύματα τοῦ εἴδους οὗτοῦ ἀντιπροσωπ ύουν ἀξίαν 18,518,911 δ.χ. χρ. Τὴν δευτέραν θέσιν κατέχουν τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν «γεωργικὰ προϊόντα ἐν γένει», ὅπου ἐπίσης τὰ Ἀγγλικὴ προεβεύουσ ως ἀντιπροσωπεύ υν ἰκανὸ; αἰσθητὴν ἀξίαν. Μετὰ τοῦτα ἔρχονται τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν «φαρμακευτικὰ εἴδη καὶ χημικῶν τεχνῶν προϊόντα,» ὅπου διὰ τὴν ἐξ Ἀγγλίας εἰσαγωγὴν παρατηρεῖται ἡ αὐτὴ ὡ. ἀνοτέρω ἀναλογία. Ἐκ τῶν ἐμπορευμάτων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν «ἀλιείας ἐν γένει προϊόντα» ἀντ.ρ σωπευόντων ἀξίαν 20,206, 000, δρ. χρ. πλέον τοῦ ἡμίσ ω εἰσήχθησαν ἐξ Ἀγγλίας, ἀφοῦ ἡ ἀξία τούτων ἀνέ,χεται εἰς 11,085,631 δ.χ. χρ. Ἐπίσης ἐκ τῶν ἐμπορευμάτων τῆς κατηγορίας «ὀρυκτὰ καὶ μέταλλα ἀνατέργασται,» ὡ ἡ ὁλικὴ ἀξία ἀνῆλθεν εἰς 7,367,765 δρ. χρ. τὰ ἐξ Ἀγγλίας εἰσαχθέντα ἀντιπροσωπεύουν πολὺ περισσότερον τοῦ ἡμίσεως, διότι ἡ ἀξία των εἶναι 4,784,592. Τοῦτ' αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ διὰ τὰ εἰσαχθέντα ἐμπορεύματα διαφόρων ἄλλων κατηγοριῶν μικροτέρων ποσοτήτων.

Ὅσον ἄρα ἀφ τὰ ἐξαχθέντα ἐξ Ἑλλάδος ἐμπορεύματα, ἐκ τούτων τὸ ἀποτελοῦν τὸ κυριώτερον ἐξαγωγικὸν προϊὸν τῆς Ἑλλάδος, ἤτοι ἡ Κορινθιακὴ σταφίς, ἐξήχθη ὅλον σχεδὸν εἰς Ἀγγλίαν, ἀφοῦ ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ἀξίας ἀνερχομένης εἰς 27,077 546 δρ. χρ. τὰ 25,268,520 δρ. χρ. προέρχονται ἐξ Ἀγγλίας. Ἐπίσης καὶ ὁ κανὸς, τοῦ ὁποίου ἡ ὁλικὴ ἐξαγωγὴ ἀντιπροσωπεύει ἀξίαν 21,305,964 δρ. ἐξήχθη εἰς μεγάλην ποσότητα δι' Ἀγγλίαν, τῆς ἀξίας της ἀνελθούσης εἰς 7,060,463, ἡ ὁποία δὲ ὑπελείφθη ἡ διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἐξαγωγὴ κατὰ πολὺ τῆς διὰ τὸ Ἡ. Π ωλιτείαν, «ἡ τινε ἠγόρασαν κα. ἀ ἀξία; 9,191,624.

Οἱ ὁλίγοι οὗτοι ἀριθμοὶ καταδεικνύ υ πόσον ἀνεπτυγμένα εἶναι οἱ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος ἐμπορικαὶ σχέσεις, ἰδίως δὲ οἱ τοῦ εἰσαγωγικ ῦ δι' Ἑλλάδα ἐμπορίου.

Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟ ΡΟΥΠΕΛ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσ,νοῦ)

Ἐ ω ἀπεκ κατόπιν ἀπὸ τὸν κ. Π.δέρον ὁ κ. Στράγκας ἀν ὁ κ. Μοσχόπουλος μπεβλέ πεπτε.δ ίσιν περὶ ὑπερβασιῶν τῶν Ἑλλ ων καὶ ἀπαντᾷ ὅτι δὲν γνωρίζει.

Εἰς ἄλλην ἐρώτησιν περὶ ὑπερβασιῶν ὁ μάρτυς ἀναφέρει τὴν γνομένην ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ «Ρίζοστάστου» ὑπὸ ἑξωμαστιῶν δηγροστηκάνων κατὰ τῆς ἀναντίας τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν μὴ θιλόντων νὰ πολεμήσουν ἀρθρογραφίαν τῆς ἐφημερίδος.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχε κηρυχθῆ ὑπὸ τὸ Σαρᾶγ, μετὰ τὴν παραδοσ.ν τοῦ Ρούπελ ὁ Σ ρατιωτικὸς Νόμος καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἀρχιστράτηγος διέταξε, κατὰ τὸν νόμον τὴν σύλληψίν των καὶ ἐπέκειτο ἡ εἰσαγωγή των εἰς τὸ γαλλικὸν Στρατοδικεῖον. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ κ. Μοσχόπουλος καὶ ὁ Σκρᾶγ συγκατετέθη,σα τοὺς παραδώσῃ καὶ νὰ τιμωρηθοῦν ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν Ἀρχῶν. Ἡ τοιαύ η ἐνέργεια τοῦ Σαρᾶγ δὲν ἀπαιτεῖ ὑπερβασίαν ἀφοῦ εἶχε κηρύξει τὸν Στρατιωτικὸν Νόμον καὶ ἐφαρμόζετο γενικῶς κατὰ πανεὶς διαπρά τοντο ἀδίκημα ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἐκείνης. Εἰσὰς αἱ καταλήψεις διαφόρων σημείων δὲν ἦταν ὑπερβασία, ἀλλὰ ἀναγκαῖ στρατιωτικαί.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Προέδρου διατί ἡ Ἀντάντ ἐζήτησε τὴν ἀποστράτευσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὁ μάρτυς ἀπαντᾷ ὅτι ἡ στάσις τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ τὴν ἐνέβαλλεν εἰς ἀνησυχίαν διότι διάφορα γεγονότα τὴν εἶχον πείσει ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς εἶχεν ἐχθρικὰς διαθέσεις ἐναντίον της.

Ὁ κ. Δούσμανης; ἐρωτᾷ περὶ τῆς διαταγῆς ἣν ἀνέφερεν ὁ μάρτυς δι' ἀναχρι.ω; κατὰ τοῦ στρατηγοῦ Παρασκευοπούλου, καθὼ; καὶ περὶ τῆς διαταγῆς: διὰ φυγαδεύσιν ἑνὸς Ἀδτιρικοῦ αἰχμαλώτου καὶ δίδει ὁ ἴδιος τὴν ἀξήγησιν ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ στείλῃ τοιαύτ διαταγὴ εἰς τὸν κ. Μοσχόπουλον ἀφοῦ ὁ κ. Μοσχόπουλος εἶχε ἔλθει εἰς Ἀθήνας καὶ εἶχεν εἰς τὴν Γιανιτσάν καὶ τὸν Βασιλέα τότε ἐναντίον του.

Ὁ μάρτυς ἀναφέρει ἔπειτα ὅτι εἶδε καὶ μίαν διαταγὴν κρυπτογραφικὴν προσωπικὴν πρὸς τὸν κ. Μοσχόπουλον ἡ ὁποία ἔλεγε «νὰ μεταφραθῇ παρὰ τοῦ ἰδίου καὶ μὴ ἠθ ἀνάγνωσιν νὰ καταστραφῇ διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τὸ κείμενον καὶ ἡ ταινία». Τί ἔλεγε τὸ κείμενον δὲν γνωρίζει ὁ μάρτυς, διότι τὸ μετέφρασεν ὁ ἴδιος ». Μοσχόπουλος οὔτε ἐνθυμεῖται ποίαν ὑπογραφὴν ἔφερε.

Ὁ κ. Στρατηγὸς ἐρωτᾷ περὶ τῶν διαταγῶν ἐκκινούσας ὁλικοῦ καὶ ὁ μάρτυς ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ἔδοθη καμμία διαταγὴ νὰ προστατευθοῦν οἱ πληθυσμοί.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ ἰδίου κατηγορουμένου ἂν γνωρίζῃ ὁ μαρτυς ὅτι ἡ Κυβέρ ησις εἶχε δο-

ἐπιτιθέσεις ὅτι ἂν ἐπιτύχωμεν εἰ πιθανόν, ἐρωτᾶς ἀπαντῶ, ὅτι δὲν γνωρίζει.

Καλεῖται ὁ κ. Καλογερᾶς, ὁστις λέγει: Ἀφοῦ μὲ ἐπιτυχίαν ἐπολεμήθησαν πρὸ ἄλλων μηνῶν ἡ νίκη δὲν ἀφελεῖται εἰς τὸ Ἐπιλοῦσι, ἀφοῦ δὲν ἐνίκησε τὸ Ἐπιτελεῖον, ἢ μόνον τὸ Ἐπιτελεῖον. Θὰ ἐπιμείνω εἰς τὴν ἀπάντησιν τὴν ἐδοθεῖσαν εἰς μίαν σχετικὴν διαλεξίν του ἐν Παρισίοις ὁ κ. Νεγκουνί, καθηγητὴς, τῆς τακτικῆς. Ἐνίκησεν εἶπεν, ὁ Ἑλληνισμός. Καὶ πραγματικῶς ὅλοι οἱ παράγοντες συνετέλεσαν εἰς τὸν ἀρνηθῆ ὅτι εἶχον τὸ μέρος των εἰς τὴν κ. Μεταξᾶ καὶ Στρατηγός. Ἀλλ' ἡ νίκη ὀφείλεται εἰς τοὺς ἀνταλλαστας. Εἰς τὴν ὁρμὴν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν στρατιωτῶν μας καὶ κυρίως εἰς τοὺς ἀγρότας μας, τοὺς ὁποίους, ἀφοῦ ἐφετεριόθησαν τὸ αἷμα των, διεφθείραν ἔπειτα κατὰ τοῦ πολέμου. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Δούσμανη.

Ἐρωτώμενος εἶτα ὁ Μάρτυς ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου λέγει ὅτι ἔμειναν ἐν τῇ διακοπῇ τοῦ Ὑπουργείου ἐφ' ὅσον ἦτο ὁ κ. Γιαννακίτσας ὑπουργὸς. Ὅταν δὲ ἦλθε τηλεγράφημα τοῦ κ. Μισχοπούλου ὅτι πρέπει νὰ τοῦ δοθῶν ἐχετικαὶ διαταγαὶ διὰ τὴν περίπτωσιν-εἰσβολῆ. τῶν Γερμανοβουλγάρων μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τῶν Γάλλων εἰς Κρίβολαν, ὁ κ. Γιαννακίτσας τὸν ἐστειλε μὲ τὸ τηλεγράφημα εἰς τὸν κ. Δούσμανην, διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τί ὀδηγίας ἔχει. Μετέβη ὁ μάρτυς εἰς τὸν κ. Δούσμανην, τοῦ ἔδειξε τὸ τηλεγράφημα καὶ ὁ κ. Δούσμανης τοῦ εἶπε «Ἂν ἐβλέπω τὸν Φλαμενγαοῦζον καὶ τὸν Μεγαλειότατον, νὰ συμφωνήσω». Ἡ ἀπάντησις μὲ κατέπληξεν, ὁ δὲ κ. Γιαννακίτσας μοῦ εἶπεν ὅτιαν τοῦ μετέδωκα τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Δούσμανη «τί λέξ μω ὁ, ἔτσι τοῦ εἶπε» καὶ ἐτρεμόσβυσε τὰ μαλλιά του.

Τότε τοῦ εἶπα ἐγὼ «τί καθεσθῆ καὶ δὲν παρατεταξθῆ» καὶ ὁ κ. Γιαννακίτσας μοῦ ἀπήντησεν «νομίζω πῶς ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ βοηθήσω ὅσον μπορῶ, αὐτὸν τὸν δυστυχῆ Βασιλέα». Τέλος τὸ ζήτημα ἐφ' οὗ ἐζήτει ὀδηγίας ὁ κ. Μισχοπούλος, ἦλθεν εἰς συζήτησιν μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Μεταξᾶ. Κατόπιν δὲ ὁ κ. Γιαννακίτσας μοῦ εἶπεν ὅτι ἐδηλώθη εἰς τοὺς Γερμανοβουλγάρους ὅτι, ἂν προχωρήσουν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος, θὰ εὕρουν ἀντιμέτωπον τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. Τὸν ἠρώτησα πόθεν ἐγένετο ἡ δήλωσις καὶ μοῦ ἀπήντησε κατὶ σὲ μέλειο.

Ἀρκεῖ ὅτι ἐγένετο. Ἀντίλογός μου εἶπε μᾶλλον, ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἶχε κάμει τὴν δήλωσιν Γεγονὸς ἐπωσδήποτε εἶπε ὅτι ἐδηλώθη εἰς τοὺς Γερμανοβουλγάρους ὅτι θὰ εὕρουν ἀντίστασιν προχωροῦντες δὲν ἐπροχώρησαν. Τὸ ἴδιον θὰ συνέβαινεν ἂν ἐγένετο καὶ κατόπιν ἡ δήλωσις, ὅτε ὁ στρατὸς μας εἶχε συμπληρώσει τὴν ἐπιστρατεύσιν του καὶ εἶχε τὸ φρόνημα ἀκμαῖον.

Εἰς ἐρώτησιν περὶ τῆς ἐπιστρατεύσεως ὁ μάρτυς ἀπαντᾷ: Εἶπα καὶ ἐγὼ μίαν ἡμέραν εἰς τὸν κ. Γιαννακίτσαν, διατί ἀφοῦ δὲν «σοπεύει ἡ Ἑλλὰς νὰ πολεμήσῃ, διατηρεῖται ἡ ἐπιστράτευσι, καὶ ὁ κ. Γιαννακίτσας μοῦ εἶπε «δὲν μᾶ; ἀφίνει ὁ Δούσμανης, μόνον τὸν Ρῶλλην ἔχουν σύμμαχον».

Γενικῶτι συζήτησις περὶ τοῦ ἂν ὁ κ. Γιαννακίτσας εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἀσκῇ τὴν ἐκ τῶν καθηκόντων του ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ Δούσμανη, ἢ ἂν εἶχεν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ Βασιλέως.

Ὁ κ. Δούσμ. ὑποστηρίζει, ὅτι διὰ κάθε ζήτημα συνεργάζετο μὲ τὸν Ὑπουργὸν ὁ ὁποῖος εἶχε πάντοτε καὶ τὴν τελικὴν γνώμην. Ἐπίσης ὅτι ὁ Γιαννακίτσας εἶχε τὴν ἐπιτροπὴν του εἰς τὸν Βασιλέα.

Ὁ μάρτυς ἀντιθέτως ὑποστηρίζει ὅτι ὁ Δούσμανης ἦτο τὸ τῶν ὄχι μόνον ὑπουργὸς, ἀλλὰ καὶ πρωθυπουργὸς καὶ ἀρχιστρατηλάτης.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Β. Ἐπιτρόπου ὁ κ. Καλογερᾶς ἐπαναλαμβάνει καὶ τονίζει ὅτι ὅταν ἐδείξεν εἰς τὸν κ. Δούσμανην τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. Μισχοπούλου διὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ Κριβόλαν, ὁ Δούσμανης τοῦ εἶπε «Θὰ ἴδῃ τὸν Φλαμενγαοῦζον νὰ συνεννοηθῇ. Θὰ ἴδῃ καὶ τὸν Μεγαλειότατον καὶ θὰ ἀπαντήσωμεν».

Τονίζει ἐπίσης ὁ μάρτυς ὅτι μέχρι μέν τινος, ἴσως τὸ Ἐπιτελεῖον νὰ ἐφρόνει ὅτι θὰ ἐνίκα ἡ Γερμανία καὶ ὅτι ἐκ τῆς Γερμανικῆς νίκης δὲν εἶχε νὰ ζημιωθῇ ἡ Ἑλλὰς ἀλλ' ὅταν ἠρχισεν ἡ παράδοσις ἐθνῶν καὶ φρουρίων ὁ σκοπὸς ἐξεδηλώθη καταφανῆς. Ἔκρεπε νὰ νικήσῃ ἡ Γερμανία καὶ νὰ ἐγκαθιδρυθῇ καὶ ἐδῶ ἡ ἀπολυταρχία τὴν ὁποίαν ἐπόθει χωρὶς κάμμίαν συνεισφορὰν ὅτι, ἂν ἔνικα ἡ Γερμανία, καὶ οἱ σύμμαχοί της ἢ ἡττῶντο θὰ τὰ ἔχανεν ὅλα ἡ Ἑλλὰς καὶ θὰ τὰ ἐκέρδιζεν ἡ Τουρκία καὶ ἡ Βουλγαρία.

Εἰς νέας ἐρωτήσεις ἐπὶ τῶν συνεννοήσεων Δούσμανη-Φλαμενγαοῦζον, ὁ μάρτυς λέγει ὅτι τότε τὸ πρᾶγμα τὸν ἐξέπλησσε μὲν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐκρίνε καὶ ὡς προδοσίαν.

Τὰ κα ὁπιν ὅμως γεγονότα τὸν ἔπεισαν, ὅτι τὸ Ἐπιτελεῖον ἐνήργει διὰ τὴν νίκην τῆς Γερμανίας, τὸν ἔφθανε δὲ τὸν κ. Δούσμανην ἐκ κοινοῦ Ἑλληνικὸν μὲ μόνα ὁρία τὴν Πελοπόννησον, ἤκαι νὰ ἔχῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ὁ σκήπτας τῆς ἀπολυταρχίας του. Ἐπίσης τονίζει ὁ μάρτυς ὅτι τὸ Ἐπιτελεῖον θὰ ἔπαιζε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο καὶ τὴν ἔξοδον παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Γερμανίας μόνον δὲ εἰς τοῦτο δὲν ἐνέδωκεν ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος καὶ διὰ τῆς ἄλλης ὅμως πολιτικῆς του ἐξυπηρέτησε τὰ γερμανικὰ συμφέροντα.

Ὁ Κελογέρας συνεχίζων ἱστορεῖ τὰ ἀναφορεῖ ἐφ' ὧν ἐρωτᾶται τὰς πεπιθήσεις του ἀναφέρει δὲ ὅτι ἀφ' ἡ ἤλθον οἱ Ἀγγλογάλλοι εἰς Θεσσαλονίκην ἤρχισε νὰ ἐλέγχῃ, ἐνῶ ὑπουργεῖ-ψε τότε ὑπηρεσία, καταφθάνοντα κρυπτογραφικὰ τηλεγραφήματα ἐκ μέρους τοῦ διεκπεραιοῦ τῶν μετόπισθεν Μεσσαλᾶ καὶ διεκηρυγθῆ τῆς χωροφυλακῆς. Τρουπάκη, πάντα διευθυνόμενα πρὸς τὸ Ἐπιτελεῖον. Ἐνθυμεῖται τηλεγράφημα τοῦ Μεσσαλᾶ, λέγον νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ φέρῃ οὕτας τὰς δυσκολίας ποὺ γνωρίζει διὰ τὴν παρεχῶν σιδηροδρόμων τὸν Βασιλέα. Ἐπὶ τέλους ἐνῷ ἔλεγαν ὅτι θ' ἀντιταθῶν κατὰ τῆς εἰσβολῆς Γερμανοβουλγάρων το παρέδωκαν καὶ

ΔΕΛΤΙΑ

Η ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ

«Ἐπὶ» τῶν Ἀθηνῶν εἰς ἓν ἐκ τῶν τελευταίων φύλλων τῆ, λαμβάνουσι ἀφορμὴν ἀπὸ ἐξωτήσεις πολλῶν ἀναγνωσιῶν τῆς ἐφημ. καὶ ἐπίνηθεν θὰ ἀληφθῇ κάμμία δρασιακὴ ἀπόφασις διὰ τὸ διαιωνιζόμενον ζήτημα τῶν κληρωτῶν καὶ ἐφέδρων μονογενῶν διὰ τὸ, ὁποῖον, εἶχε πρὸ πολλοῦ λεχθῇ ὅτι ὅσοι εἶχον ὑπηρετήσῃ ἓνὶ ἔξ μῆνας θ' ἀπελύοντο, οἱ δὲ λοιποὶ θὰ ἐτοποθετοῦντο εἰς τὴν ζώνην τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Ἐν τούτοις καὶ τοι ἀπῆλθε τόσος καιρὸς, καὶ τοι ἀπελύθησαν τόσοι ἡλικιῶται, οὐδὲν εἰσέτι ἀπεφασίσθη διὰ τοὺς μονογενεῖς, πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ οἱ μῆνοι προσιτάται τῶν οἰκογενειῶν των. Συνηγοροῦντες καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τῶν ὀλίγων ἄλλως τε μονογενῶν, ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει ὑπὸ τὴν μελέτη; πνεῦμα, μέριμναν περὶ τούτων, δεδομένου ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν εἶναι ἐλάχιστος καὶ ὅτι ἐχορηγήθησαν πλείσται δόσεις ἀναβολῶν κατατάξεων εἰς τόσας ἄλλας κατηγορίας στρατευσίμων.

ΣΥΝΤΕΛΕΓΑΙ

ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος κατάληψις τῶν Δωδεκανήσων, ὡς βεβαιοῦ ὁ Γαλλικὸς τύπος. Ἡ οὐ λοιπὸν καὶ ἐν ἐκ τῶν ἀκανθωδεστέρων ζητημάτων μας λυθέν κατ' εὐχὴν, παρὰ τοὺς εὐσεβεῖς πόθους τῶν καλοθελητῶν καὶ παρὰ τὴν φιβερὰν ἀντίδρασιν τῶν διεφόρων μισελλήνων εἶτε ἐγενεήθησαν εἴτοι ἐν Ἑλλάδι εἴτε μή.

Ἐπετεύχθη λοιπὸν πλήρης ἡ φιλική συμφωνία μεταξὺ τῶν δύο γειτόνων λαῶν τῶ, συνδέει ὁλόκληρος ἐνδιξὸς ἱστορία. Καὶ ἐπετεύχθη χάρις εἰς τὴν προσωπικὴν ἐπέμβασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τὴν εἰλικρίνειαν μεθ' ἡ συνεζήτησε μετὰ τῶν ἀμοδίων Ἰταλικῶν κύκλων. Δ' ἐμοῦ τὴ ἀποτέλεσμα τοῦτο περιμένετο. Ἂς τὸ βλέπουν τώρα καὶ ἐκεῖνοι εἰ ὀπ ἶυι ἀμφισβητοῦν τὰς ἐπιτυχίας τοῦ μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ.

ἐπηρεασθῆτε ἡ κατάλυσις τῆς Ἀυστολικῆς Μακεδονίας καὶ τότε ἐπεσήμη ὅτι προδοσία ἀπὸ μέρους τοῦ Ἐπιτελείου ἡ ὁ παλῆς καὶ ἀσφαλής.

Περὶ τοῦ Βασιλέως ἀκούφερε ὅτι διωχνόμενον ἔρτας καὶ ἀπὸ γγελίας λόγ-ν εἰς τοὺς; ἀξιωματικοὺς τοῦ; ἀποβιβασθέντας τὸ Ἑθνικὸν Κίνημα ὅτι δὲ τόσον τοῦ εἶχον διαβλέψ' τὸν Βενιζέλον καὶ τόσον ἦτο ἐξωτερισμένος κατ' αὐτοῦ ὥστε εἴτε μίαν ἡμέραν εἰς τὸν κ. Γιαννακίτσαν «δὲν ἠμπορούσε νὰ τοῦ τὰ λησμονήσῃ ὁ Βενιζέλος, ἀλλὰ νὰ μπῇ καὶ σὲ σπίτι μου καὶ νὰ μὴν δοῦμε τὴ γυνῇ ὁ γαμὸς τῆς κόρης μου μὲ τὸν Δ ἀδελφὸν τῆς Ἀγγλίας, αὐτὸ δὲν θὰ συγχωρήω ποτέ».

Αὐτὰ τὰ εἶπεν εἰς τὸν μάρτυρα ὁ κ. Γιαννακίτσας. Ἐν τούτοις δὲ γνωρίζομεν ἀπὸ τὴ ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ τὸ Κίνημα ὁ κ. Γιαννακίτσας προσεκάλεσε νὰ πάῃ τὴν Βίλλα περὶ τὴ ἀναγκῆς συμβουλεύσεως καὶ πρὸς στεγνὴν τὸν ἐπεισεν, ἔγινεν δὲ καὶ διαπραγματεύσεις καὶ ὁ Βενιζέλος ἔλεχθη ἀκόμη καὶ νὰ φύγῃ δ' Ἀμερικὴν ἀσκεῖ νὰ σχηματισθῇ Κυβέρνησις τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Ἀντάντ καὶ νὰ ἐξέλθῃ ἡ Ἑλλὰς τῆς ὀδεστερότητος. Καὶ τοῦτο τὸ γνωρίζει ἐπίσης ὁ μάρτυς καὶ ἀπὸ τὸν κ. Γιαννακίτσαν. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς μενεῖ ἐν γνώμῃ καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἔφυγε διὰ τὸ Κίνημα.

(Ἀκολουθεῖ)

Καλῶ τὸν κ. Κλεάνθην Κύβουραν καταγόμενον ἐξ Ἀγίασσου καὶ ἀγνώστου διαμονῆς· ὅπως προσέλθῃ κατὶ παρελάβῃ τὰ δανεισθέντα χρήματά του εἰς τὴν Βωτίνην σύζυγον Γεωργίου Τσάκωνος, πρὸ πολλοῦ ἀπήντησε τὴ ὁ οὗ σία, ἄν ἐναντία περιπτώσει δὲν ἀναγωρίζω νὰ πληρώσω τὸν τόκον τῶν χρημάτων.

Μεταφήφη 12 Δεκεμβρίου 1919.
3—3 *Γεώργιος Τσάκωνας*

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΑΛΗΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ-ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Κεντρικὸν Φαρμακεῖον

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ

Τακτικὸν ἑβδομαδιαῖον δρομολόγιον διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «*Ἑλλήσποντος*» ἐκ Πειραιῶς διὰ Χίου, Μυτιλήνης, Λήμνου, Καβάλλας, Θεσσαλονίκης, Βόλου, Χαλκίδα καὶ Πειραιᾶ.

Δι' ἐμπορεύματα καὶ ἐπιβάτας ἀπευθυντέον εἰς τὸ Πρακτορεῖον ἐπὶ τῆς Προκυμαίας. 3—10

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΑΝΑΝΙΑΔΗΣ
Εἰδικὸς Ὀφθαλμίατρος
Δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς ἀγ. Συμεὼν
καραπλεύρως οἰκίας Καραβία»
10—12 π. μ. καὶ 3—4 μ. μ.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Ὁ Ἀρχηγὸς εὐχαριστῶν

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Βενιζέλος ἀπέστειλε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα πρὸς τὸν Πλαίσβυτικὸν Δημοδιδασκαλικὸν Σύνδεσμον συγχαίρεντα Αὐτὸν ἐπὶ τῇ διεσώσει ἀπὸ συνωμοσίας σκοπούσης ἀνατροπὴν τοῦ καθεστῶτος:

Ζερβὸν

Πρόεδρον Παλλ. Ἐκπαιδ. Συνδέσμου
Μυτιλήνην

Εὐχαριστῶ Ὑμᾶς καὶ ἀμφότερα τοὺς συνεργάτας Ὑμῶν διὰ τὰ πρὸς ἐμὲ εὐγενῆ αἰσθήματα Σας.

Ἐλευθέριος Βενιζέλος

Ἀεμενικὴ κίνησις

Λόγῳ τῆς κακοκαιρίας κατεπλεύσαν πολὺ σπανία εἰς τὸν λιμένα μας τὰ ἑπόπλοια ἀτμόπλοια «Ἔλενα» καὶ «Ζάσυνθος» προερχόμενα ἐκ Δικελῆ καὶ προοριζόμενα διὰ Πειραιᾶ.

Ἐπίσης κατέλυσαν ἐκ Κω)πό εως ἡ «Ὑπερχὴ» διὰ Πειραιᾶ.

Ὁ κ. Καραγεώργης

Δὲν εἶναι ἀφιβῆ ἡ πληροφορία καθ' ἣν ἡ τρεῖς τὴ. κ. Κιραγεώργη, ἔχει ἐξαφανισθῇ ἀ ὁ πρόξδε. Τὸν ἐν λόγῳ κύριον εἴδομεν τοὐλάχιστον χθὲς τὸ ἀπογευμα ἐν μέσῃ ὁδῷ.

Συγχαρητήριον

Τὸν φίλον κ. Ἀνδ. ἐαν Σφετλῆν ἀροβαινισθέντα μὲ τὴν ἀνταξίαν του ὁδδα Μαρ'αν Φιῦσα συγχαίρω θερμῶς.

Ἀχ. Ἀνανιάδης

Ὁ «Οἰκονομολόγος» Ἀθηνῶν

Εἶναι ὁ γνώμων τῆ, ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς, κινήσ.ω; ἐν Ἑλλάδι.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφοντει εἰ; τὰ Γραφεῖα μας.

Ἀπαλλοτριώσεις

Διὰ τῆ; ὑπ' ἀριθ. 1275 ἐ. ἐ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Δ σβυν ἐπετράπη εἰς τὸν Γεώργιον Σιδευῆ Ζ ύσου νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Γεώργιον Σ.ιι. Μαλέκον ἀντὶ δρ. 3'00 ἐν περιβόλιόν του κείμενον ἐν τῇ θέσει Κιμάρ τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Πολυχνίτου τοῦ ὁμωνύμου δήμου.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος
Δ. Παῦλου

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἀφῆρθη πρὸ τινων ἡμερῶν ἐκ Σίμου ὁ ἐπ' Ὑ)ηλευθυνῆς τοῦ Ὑ)ιατατήματος τῆ; Τσαπέζη: Ἀθηνῶν, Δ. Στ.ίου ἤδη δὲ fondé de pouvoir παρὰ τῇ αὐτῇ Τσα ἔζῃ εἰς τὸ ἐντεῦθα ὑποκατάστημα αὐτῆ;.

Χάριν τῶν ἑορτῶν

Ὁ γνωστὸς καλλιτέχνης φωτογράφος τῆ, πόλεώ; μα; κ. Φῆλιξ Ι. Μ ὀζ, φέρει εἰς γνῶσιν τῆς πολυπληθοῦς πελατείας του ὅτι *χάριν τῶν ἑορτῶν*, ἐλαττώσε τὸ ἀτελιέ κου; ἐ ὀτήρου τέα εἰ ὴμ εἰς τιμὴς συγκατβατικά;.

Πώλησις

Πωλεῖται κοπυββάτε κατνουργεῖ προϋντεῖνο ἀπλοῦν. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας. 2—5

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Τὸ ἀριστερὸ χέρι

Ὁ θίασος Κυβέλη, ἔκαμε προχθὲς, ἔνεκεν τῶν παραστάσεων του μὲ τὴν ἔξοχον κωμωδίαν «ωμωδίαν τὸ ἀριστερὸ χέρι».

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου ἐν ὄψει πλέκεται περὶ ἑνὸς ἀγαπημένου ἀνδρογύνου εἰς τὸν ἤμυχον βίον τοῦ ὁποίου ἐπεμβαίνει μία «φίλη» ἀπὸ τοὺς συνήθεις δημιουργοὺς τῆς ρήξεω; μεταξὺ τῶν συζύγων. Ἡ φίλη αὕτη, ἡ ὁποία ἔχει τελείω; ὁποδυνόμενη τὸν ἰδικόν τη. σύζυγον, φθονεῖ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ζεύγους Λίβε; καὶ ἀρχίζει νὰ σπείρῃ ζιζανία ἐξεπίζ υσε τὲ; γραμυὲ; τὸ ἀριστεροῦ χε ιοῦ τοῦ σοζύγου. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν κόμνει ἀρκετὰ ὑπαινιγμὰ ὁ, καὶ τὴν ἄλλην φράσιν ποὺ μαζὶ πλὴν μὲ τὸν σύζυγόν τη; κ. Μ ειὲ, πηγαίνει εἰς τὸ σίτι τη; φίλη; τῆς στέρει φανερὰ πλέον τὴ ζιζάνια ἐκμεταλλευομένη μίαν παρεστρο ὴν τοῦ Λιβεῦτ ὁ ὁποῖος ἀναγκάζεται γι ὰ νὰ μὴ ἐκτεθῇ εἰς τὴν γυνῇ α του, νὰ ὁάγῃ πρὸς ἐπίσκεψιν μιᾶ; ἐ ομένης τὴν ὁποίαν εἶχε πρὸ τοῦ γάμου του κα ὶ ἡ ὁποία τὸν ἀπειλοῦσε ὅτι θὰ ἐδημιούργει σκάνδαλον ἐὰν δὲν ἐπήραινε σπ τι τη;. Μι τεῖς μίαν σειρὰν ἐξοχω, διασκεδασιῶν κωμικῶν ἀλλὰ καὶ πολλάκις τραγικῶν σ ηνῶν, κατορθώνει ἡ ραδιουργὸς νὰ καταφέρῃ τὴν ἀπατωμένην σύζυγον ὥστε νὰ ἴδῃ μὲ τὰ μάτια της τὸν Λιβεῦτ ἐξε χόμενον ἀπὸ τὸ σίτι τῆ; ἐρωμένη; καὶ ἀγ ἀλλ ὰ καὶ τρίβει τὰ χέρια τη; ἀπὸ χαρὰ ὅταν ἡ Λιβε ὲτ τῆ; δηλώνει ὅτι ἀπεφάσ σε νὰ ζητήσῃ τὸ διαζύγιον.

Δὲν ἐπιτρέπει ὁ χῶρος νὰ ἐκτείνωμεν τὴν περίληψιν τῆ; ὑποθέσ ω, ἢ ἐ; τελειώνει μὲ τὴν συμφιλίωσιν τοῦ ἀγαπημένου ἀνδρογύνου παρ' ὅλ; τὰ; σκάνδαλα; τῆ; ἄπα σίας ἀνδρογυνοχωρίστρας καὶ τ ς μηχανορραφ ας τη.

Ἡ πλοκὴ τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον εἶναι παρμένον ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὴν παρομοιαζόν του ἀκόμη λεπτομέ, ειαν, εἶναι θαυμασία μὲ διάλογον φυσικὸν καὶ μὲ ὁμαλοπάτην ἐξέλιξιν, οἱ δὲ θεαταὶ ἔμειναν μὲ τὰς ἀρίστα; τῶν ἐντυπώσεω, ἄν καὶ ἡ ἐπιτυχία ἐνὸς τοιούτ ου θιάσου ἦ ο ἐκ τῶν πρωτέρων ἐξηρτ ᾶτο μένη.

Οἱ ἠθοποιοὶ ὅσα ἔλαβον μέ ος εἰς τὴν κωμῳδίαν αὐτὴν ἔπαιξαν τὸν ρόλον των, μπορεῖ νὰ ἠῇ καιτεῖ, τελείω;. Δὲν ὑπῆρχεν ἐννοεῖται κάμμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ θιάσου τούτου θὰ ἦτο ἐξαιρετ ἡ, ἀφοῦ ἀπαρτίζεται ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα καλλιτεχνικὰ στοιχεῖ ι, ἐν τούτοις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἀδολογηθῇ ὅτι τὸ Κοινὸν ἔκεινεν ἐνθουσι σμένον, ἂν καὶ τοῦ; περισσότερου; τῶν ἠθοποιῶν τ ὺ, γνωρίζει κάθιστα καὶ τοὺ; ὑποστηρίξει πάντοτε μὲ ἐνδιαφέρον. Διὰ πρώτην ὅμως φορὰν ἀκήκοασε τὸ παῖξιμο τῆ; καλλιτέχνιδος κ. Π ε ιενέδου, ἡ ὁποία ὡ; ἀγκαθῶσ, ὡ ἀπατηθεῖσα καὶ ἔπειτα ὡ; συγχωρ ὑσα σύζυγος, ἔπαιξεν ἄριστ καὶ σ νήπασε κυριολεκτικῶ; τοὺ; θεατά;. Ἐξ ἄλλου ἡ κ. Σαπῳὰ Ἀλκαίου ὡ; κυρία Μπεῖτὲ, τύπο; τῆ; κουιουσόρι ε καὶ ραδιοῦ, γου γυναικὸς ὑπῆρξεν ἀμίμητος.

Ἡ πρώτη αὕτη ἐπιτυχία τοῦ θιάσου ἀπέδειξε καὶ εἰς τοὺς πλέον ἐπιφυλακτικοὺ ὑ, ἄν ὑπῆρξαν τοιοῦτοι, ὅτι θέ ας θίασο κ ιτ ιτσιμένος δ ω; εἶναι ὁ θίασος Κυβέλη, δενδύναται παρὰνὰ φέναι ἀντάξιο; τῆ; φήμης τ ου καὶ τῶν ὑπ σχέσ ών του, ἀνὰ κοὶ ἀντάξιο; τῆ; ὑ ποσιηῇ ω; τῆ; Κοινωνι,.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 45846 **ΑΘΗΝΑΙ 13 Δεκεμβρίου**

Ἀπόρριψις αἰτήσεως

Τὸ ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε παραπεμφθῇ αἴτησις ἀναθεωρήσεως τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν ὑπόθεσιν Μερκούρη—Ἔσλιν ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν αὐτήν.

Τὰ Δωδεκάνησα παραχωροῦνται

Ὁ Γαλλικὸς τύπος βεβαιοῖ ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν συντελεῖται ἡ παραχώρησις τῶν Δωδεκανήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Συνεργασία Βενιζέλου—Σιαλόγια

Κατόπιν συνεργασίας μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας κ. Σιαλόγια ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους.

Ἡ ὑπογραφὴ τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας εἰρήνης

Ὁ «Ταχυδρόμος» τῆς Ἰταλίας πληροφορεῖται ὅτι ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τῶν Παρισίων διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας ὡρίσθη ἡ 8η Ἰανουαρίου.

Σοβαραὶ δηλώσεις Κλεμανσῶ

Ὁ Γάλλος Πρωθυπουργὸς κ. Κλεμανσῶ προέβη εἰς μακρὰς δηλώσεις ἐν τῇ Βουλῇ, τονίζων ὅτι ἡ παραμονὴ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἀρχὴν θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τοῦ αἰσίου πέρατος τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου ὅπερ ἤρχισε διὰ τῆς νίκης.

Ὁ κ. Κλεμανσῶ ἐτόνισεν ἐπίσης τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Μεγάλης Βρεττανίας ἐν σχέσει πρὸς τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, βεβαιώσας ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα συμφωνία ἐπεβάλλετο καθιστῶσα ἀδύνατον τὴν κήρυξιν πολέμου εἰς τὸ μέλλον.

Διὰ τὸ Ἀδριατικὸν

Συνεχίζων τὰς δηλώσεις του ὁ κ. Κλεμανσῶ ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ Φιοῦμε θέλει λυθῇ εἰς Παρισίους ὑπερνικωμένων ὅλων τῶν δυσχερειῶν.

Διὰ τοὺς Μπολσεβίκους

Ὁ ἴδιος ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς ἐν Ρωσσίᾳ καταστάσεως, διαψεύδει τὰς φήμας περὶ διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν Μπολσεβίκων, τονίσας ὅτι οἱ Σύμμαχοι οὐδόλως θὰ ὑποχωρήσουν καὶ ὅτι ἔχουν περικυκλώσῃ τὴν ἀναχρονμένην Ρωσσίαν πρὸς ἐκτοπισμὸν τοῦ Μπολσεβικισμοῦ καὶ συντριβὴν αὐτοῦ.

Ψῆφος ἐμπιστοσύνης

Τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ κ. Κλεμανσῶ ἐπηκολούθησε ψηφοφορία καθ' ἣν ἐξεφράσθη ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Βουλῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ ψήφων 350 ἔναντι 71.

Δούζας

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ ναυτικὸν πρόγραμμα τῆς Ἀμερικῆς

Λονδῖνον 12.—Τηλεγραφεῖται ἐξ Οὐασιγκτῶνος ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐδήλωσεν ὅτι, δεδομένου ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον ἐξακολουθεῖ τὰς ναυπηγήσεις ὡ; καὶ πρὸ τοῦ πολέμου, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν Βουλῶν τὴν ψήφισιν τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος, ἤτις εἴχες ἄλλοτε ἀναβληθῇ.

Ὁ Γερμανικὸς ἐμπορικὸς στόλος

Λονδῖνον 12.—Ἡ Γερμαν. Κυβέρνησις ἀνεκοίνωσε πρὸς τὰς ἀτμοπλοϊκὰς Ἑταιρείας, ὅτι θὰ διαθέσῃ προσεχῶ; ἐν καὶ ἡμισυ δισεκατομμύριον μάρκων διὰ τὴν ἀνασύστασιν τοῦ Γερμανικοῦ ἐμπορικοῦ στόλου.

Χωριστικὸν κίνημα εἰς τὴν Βαυαρίαν

Παρίσιοι